

ци, немају шансе било шта да ураде. Зато не треба да чуде годишњи губици државе због корупције, који се мере стотинама милиона евра, док се у сивој зони, по неким проценама, ствара чак трећина бруто друштвеног производа.

„То ко је којим уценама увезан, право уопште не занима. Право не зна за систем уцена и веза. У ЕУ нема сумње да је тешко разбити тај ланац као ни да корупција наноси највише штете држави у овом тренутку. И то је и основни разлог због којег је Брисел променио редослед приоритета када је Србија у питању“, прецизира Кос.

Конкретан искорак у борби против корупције он очекује одмах након избора и формирања нове владе. Ако се то не деси тада, плаши се да ће наредних четири године бити период изгубљен за Србију и њен процес евроинтеграција.

Објашњавајући зашто је баш за Србију измењен редослед агенде, наши саговорници тврде да је процењено да ће то бити најтврђе поглавље које ће Србији одузети највише времена, а које њој самој доноси највише штете. На честе изјаве министарке правде Снежане Маловић како нема заштићених у борби против корупције, они одговарају: „Да ли сте икада у било којој земљи срели министра који би јавно признао да у његовој земљи има повлашћених за које закон не важи.“

СПИСАК А сигнали које Брисел већ дуго добија упозоравају да у Србији за неке правда важи ипак мало другачије него за друге. Зато су Србији већ постављени задаци. Прошле године ЕУ је затражила преиспитивање кључних приватизација и то је тек наговештај шта ће од ње тражити. ЕУ не циља против конкретних имена али тражи одговорне, без обзира на њихова имена и положај. Не тражи се општи рат против српске елите, али се захтева успостављање владавине права. Болно или не, радо или невољно, Србија ће то морати да уради, јер према тврдњи НИН-ових саговорника, ЕУ и без посебних истрага има довољно података о томе шта се дешава у нашој земљи и она неће одступити.

Списак који је Брисел просле-

У Србији није проблем само тужилаштво, или полиција, већ комплетан правосудни систем, а не постоји ни политичка воља, јер су и неки људи у државним органима делегирани системом уцена

дио Влади Србије о сумњивим приватизацијама које треба преиспитати, Брисел није заборавио, ма како се томе надали у Немањиној. То се никада није догодило и никада се неће десити. Услови које ЕУ једном постави, остају.

Образлажући зашто је ЕУ донела одлуку да за Србију измени агенду преговора и да тачке 24. и 25. које се односе на људска права, правосуђе и борбу против корупције уместо на крај, стави на почетак. Данило Шуковић, члан Савета за борбу против корупције, каже да је Бриселу јасно да је Србија заробљена у партократском систему, где партије држе и контролишу све а њима управљају они који финансирају странке, те да се без притиска та борба против корупције не би реализовала никада.

Шуковић пита треба ли да подсећа на то да Србија после демократских промена никада није установила црне токове новца и никада није разјаснила где је завршио новац са Кипра, а тајкун из Милошевићевог времена још су на сцени. За разлику од Хрватске, Србија никада није донела ни закон о испитивању порекла имовине, као ни пропис, или било шта

СЛУЖБЕНА ТАЈНА

Иако је још прошле године Брисел проследио Влади Србије списак најсумњивијих приватизација и наложио да их извести након преиспитивања, узвратног одговора још нема. У канцеларији Слободана Хомена, државног секретара Министарства правде, кажу да је тај предмет прослеђен тужилаштву, док Томо Зорић, портпарол Републичког тужилаштва, тврди да је „предмет службена тајна“ и да „нема разговора о њему“.

слично, којим спорне приватизације и малверзације у транзицији никада не застаревају.

Да се ЕУ није опекала са Бугарима и Румунима, који су дуго иза гвоздене завесе учени коруптивним везама, можда ЕУ не би тако реаговала када је у питању Србија. Али, она сада неће одустати од свог захтева, који је важио и за Хрватску: „Морате упецати крупну рибу“. И то је то. ■